

Британски медији очекивали су да ће Силвио Берлускони, председник италијанске Владе који већ годинама иде на живце Западној Европи а посебно Лондону, морати да се повуче са власти због недавног сексуалног скандала. Када се то, међутим, није догодило, нашли су се у чуду, питајући се како је могуће да Берлускони из целе афере изађе не само неуздрман, него чак и популарнији него раније.

На крају, неутралном посматрачу може да буде нејасно само једно: због чега су острашћени енглески новинари веровали да ће Италијани да се наљуте на шефа своје државе само због тога што се понаша потпуно италијански? Јер, Берлускони све време ради управо то – Италијани су слаби не лепе жене, а Берлускони је најчешће окружен атрактивним дамама; Италијани воле луде проводе, а Берлускони редовно организује дивље журке за пријатеље и сараднике; Италијани су луди за фудбалом, а Берлускони је власник и председник Милана, једног од њихових највећих и најуспешнијих клубова; Италијани су, у крајњем случају, патентирали организовани криминал, па то што Берлускони повремено (можда!) загази у нелегалне активности, или "искриви закон" тако да његове пословне махинације остану ван домашаја истражних органа, никако не може да му угрози популарност код широких народних маса.

"Са своје 72 године, Берлускони неће отићи док га Господ не узме", разочарано пише колумниста лондонског "Гардијана", један од оних који не могу да се начуде премијеровом опстанку на положају упркос сведочењима да је Силвио често користио агенције за пословну пратњу.

У држави која је од Мусолинија наовамо, дакле за последњих шест и по деценија, променила тачно 60 влада, можда би било необјашњиво да неком другом политичару, који личи на своје колеге из осталих европских земаља, јавност опрашта приватне афере. Али, када је реч о Берлусконију, највећем плејбоју светске политике у 21. веку, логично је што је његова гранитна популарност у отаџбини отпорна на скандале.

"Узоран" брак

Силвио Берлускони рођен је 29. септембра 1936. године у Милану, у породици средње

Највећи плејбој светске политике

Пише: Силвио Берлускони
понедељак, 20 јул 2009 17:32

класе. Отац Луиђи био је банкарски службеник, док је мајка Розела радила као секретарица. Луиђи и Розела добили су после њега још двоје деце: ћерку Марију Франћеску (рођена 1943, преминула ове године) и сина Паола (1949. годиште).

У односу на све оно што му се касније дешавало у животу, Берлусконију су детињство и младости били прилично досадни периоди. И врло нетипични за њега – све је радио "по пропису": после основне и средње школе, уписао је правни факултет у Милану, на којем је дипломирао 1961. године. Дипломски рад био је на тему правних аспеката оглашавања, што је област на којој ће касније и изградити своју пословну империју.

Почетком ове године, на француско-италијанском самиту, Берлускони је у разговору са француским председником Николом Саркозијем рекао да је једно време студирао и на Сорбони. Руководство Сорбоне је реаговало званичним обавештењем да немају никакве податке о студенту Силвију Берлусконију из тог периода, али да је могуће да је Италијан похађао неки од летњих курсева, тако да је његов наводни боравак у овом париском предграђу остао врста мистерије.

Његов брак са Вероником био је још већи спектакл, у којем се не зна ко је кога више варао и јавно понижавао. Берлусконијеви швалерски подухвати углавном су документовани, али ни Вероника није била имуна на ванбрачне излете.

На Сорбони или не, тек, за време студија Берлусконију је хоби била музика, тачније контрабас. Додуше, као и од свега осталог, Силвио је од хобија умео да прави и паре. Са групом у којој је тада свирао често је наступао на великим туристичким бродовима, што му је био драгоцен приход у студентским данима.

Убрзо после дипломирања, 1965. године, оженио се Карлом Елвиром Дал Ољом, која му је родила двоје деце, ћерку Марију Елвиру (рођена 1966.) и сина Пјера Силвија (1969). Са Карлом је званично био у браку све до 1985, али је њихова заједница последњих неколико година био само мртво слово на папиру. Почетком осамдесетих, наиме, Силвио је почео да се забавља са глумицом Вероником Ларио, која му је родила троје деце: ћерке Барбару и Елеонору и сина Луиђија. Мала Барбара је чак рођена 1984, дакле, док је Силвио званично још био у браку са Карлом Елвиром.

Крајем 1990. године Берлускони се оженио Вероником Ларио, што је, насупрот његовом првом венчању, био друштвени спектакл у Италији, јер је Силвио у међувремену постао јавна личност, као један од најбогатијих људи у држави. Његов брак са Вероником био је још већи спектакл, у којем се не зна ко је кога више варао и јавно понижавао.

Берлусконијеви швалерски подухвати углавном су документовани, али ни Вероника није била имуна на ванбрачне излете. Сумња се да јој је један од љубавника био и политичар Масимо Каћари, доктор филозофије и актуелни градоначелник Венеције. Каћари је, као заклето левичар (раније је био истакнути члан Комунистичке партије Италије), један од најогорченијих политичких противника Силвија Берлусконија, али са његовом женом изгледа није имао превише несугласица. Уосталом, Вероника се није устезала да се јавно супротставља политици свог супруга, као што се овај није устезао да пред новинарима говори о њеној афери са Каћаријем...

Вероникин и Силвиов брак прерастао је последњих година у ружни и јавну свађу, нарочито интензивну после журке за високе званице, организоване јануара 2007. поводом доделе годишњих награда на једној његовој ТВ станици. Према бројним извештајима са журке, Берлускони је отворено флертовао са неколико жена, међу којима је била и Мара Карфаљо, бивша плесачица и манекенка (а сада министарка за једнака права у његовом новом кабинету). Тада 70-годишњи Силвио је, према наводима из штампе, рекао 39 година млађој Мари:

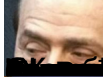
- Да нисам ожењен, одмах бих се женио тобом!

А некој другој девојци је добацио: "Са тобом бих ишао где год пожелиш".

Вероника је после овог скандала послала отворено писмо римској "Републици", левичарском дневном листу који врло оштро критикује Берлусконија. У том писму, затражила је од свог супруга да јој се јавно извини, јер јој нарушава достојанство флертовањем са другим женама и неукусним коментарима. Неочекивано, Силвио ју је послушао и, само неколико сати после њеног писма, објавио је своју поруку јавности, у којој је рекао да му је жао због свега што је радио на спорној журци.

Највећи плејбој светске политике

Пише: Силвио Берлускони
понедељак, 20 јул 2009 17:32

[REDACTED]